

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 29.9.2010
KOM(2010) 526 lopullinen

2010/0280 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Maailmanlaajuinen talous- ja finanssikriisi on tuonut korostetusti esiin tarpeen lisätä talouspolitiikan koordinoitua ja valvontaa talous- ja rahaliitossa (EMU). Koordinoinnissa ja valvonnassa nykyisin käytettyjen välineiden ja menetelmien ansiosta EU onnistui selviytymään myrskystä, jota yksikään jäsenvaltio ei olisi voinut voittaa yksinään. Euroopan unionin toimielimet ja jäsenvaltiot reagoivat nopeasti, ja ne jatkavat yhteistyötään, jotta toivuttaisiin kriisistä, jonka vertaista elinaikanamme ei ole nähty.

Äskettäiset kokemukset ovat myös osoittaneet, millaisia aukkoja ja heikkouksia nykyisessä koordinoitujärjestelmässä ja voimassa olevissa valvontamenettelyissä yhä on. Laajalti ollaan yhtä mieltä siitä, että EMU-kehystä olisi kiireesti tiukennettava, jotta julkisen talouden kiintopisteeksi saataisiin makrotalouden vakaus ja julkisen talouden kestävyys, jotka ovat ennakoedellytys tuottavuuden ja työllisyyden pysyvälle kasvulle.

Kriisi on täydellisesti muuttanut vuoteen 2007 saakka vallinneiden suotuisten talous- ja rahoitusedellytysten suunnan ja osoittanut jälleen kerran, ettei hyvinä aikoina kertyneitä odottamattomia tuloja ole säästetty riittävässä määrin luomaan liikkumavaraa huonojen aikojen koittaessa. Useimmissa jäsenvaltioissa tarvitaan hyvin tuntuvia vakauttamistoimia, jotta julkinen velka saataisiin taas lasku-uralle. Tämän tavoitteen tekee entistäkin kiireellisemmäksi se, että yhteiskunnat ja taloudet joutuvat Euroopassa selviämään väestön ikääntymisen vaikutuksista, mikä lisää työvoiman tarjontaan ja julkisen sektorin talousarvioihin kohdistuvia paineita. Velkatason alentaminen on hyvin tärkeää useimmille maille, sillä velka vaikuttaa kielteisesti taloudellisiin kannustimiin ja kasvuun, kun verot ja riskipreemiot nousevat.

Finanssipolitiikan koordinoinnissa ja valvonnassa keskeinen väline on vakaus- ja kasvusopimus, jolla talousarviota koskevaa kurinalaisuutta koskevat perussopimuksen määräykset pannaan täytäntöön. Vakaus- ja kasvusopimuksen lujittaminen on tärkeää sekä yhteisesti sovitun koordinoitun finanssipoliittisen irtaantumisstrategian uskottavuuden lisäämiseksi että aiempien virheiden toiston välttämiseksi. Nyt tehtävillä ehdotuksilla pyritään lujittamaan vakaus- ja kasvusopimusta seuraavin keinoin: i) kehitetään sopimuksen säännöksiä kokemusten, ennen kaikkea kriisin, perusteella, ii) sisällytetään siihen tehokkaammat täytäntöönpanon valvontavälineet ja iii) täydennetään sen säännöksiä kansallisten finanssipolitiikan kehysten osalta. Nämä ehdotukset ovat osa talouden ohjausjärjestelmän laajempaa uudistusta Eurooppa 2020 -strategian suojissa. Niihin sisältyvät ehdotukset makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi valvontaa lujittamalla, mukaan lukien varoitus- ja seuraamusjärjestelmät. Talouspolitiikan koordinoinnin eri osatekijät, myös rakenneuudistusten seuranta, sisällytetään uuteen seurantajaksoon eli EU-ohjausjaksoon, jossa yhdistyvät vakaus- ja kasvusopimuksen ja talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen nykyiset menettelyt, mukaan lukien vakaus- ja lähentymisohjelmien sekä kansallisten uudistusohjelmien samanaikainen esittäminen.

2. ERI OSAPUOLTEN KANSSA KÄYDYN LAUSUNTOKIERROKSEN TULOKSET

Komissio hahmotteli nyt tehtäviä ehdotuksia kahdessa tiedonannossa, jotka ovat ”Talouspolitiikan koordinoinnin tehostaminen” (12.5.2010) ja ”Talouspolitiikan koordinoinnin tehostaminen vakautta, kasvua ja työpaikkoja varten – välineet vahvempaan EU:n talouden ohjausjärjestelmään” (30.6.2010). Valitsemalla keinoksi muodollisen tiedonannon komissio halusi osoittaa, että se on sitoutunut jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja kaikkien sidosryhmien kanssa harjoitettavaan vuoropuheluun samaan aikaan kun se esittää konkreettisia toimintaehdotuksia.

Eurooppa-neuvosto sopi kesäkuussa 2010, että talouspolitiikkojemme koordinointia olisi pikaisesti vahvistettava. Sopimus sisälsi ensimmäiset linjaukset vakaus- ja kasvusopimusta ja julkisen talouden valvontaa varten. Erityisesti Eurooppa-neuvosto sopi seuraavista: i) vahvistetaan vakaus- ja kasvusopimuksen sekä ennalta ehkäisevää että korjaavaa osiota, mukaan lukien seuraamukset ja euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden erityistilanteen asianmukainen huomioon ottaminen; ii) kiinnitetään julkisen talouden valvonnassa paljon enemmän huomiota velkatasoihin ja -kehitykseen sekä kokonaiskestävyyteen; iii) varmistetaan, että kaikilla jäsenvaltioilla on kansalliset budjettisäännöt ja keskipitkän aikavälin talousarviokehykset, jotka ovat vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisia; iv) varmistetaan tilastotietojen laatu.

Eurooppa-neuvosto pyysi talouden ohjaustyöryhmää, jonka perustettiin maaliskuussa 2010 ja jonka puheenjohtajana toimii Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, ja komissiota kehittämään näitä suuntaviivoja nopeasti edelleen ja saamaan ne toimiviksi. Komission ja työryhmän välille kehkeytyi rakentava yhteistyösuhde. Komissio antoi oman työpanoksensa työryhmän toimintaan edellä mainittujen tiedonantojen välityksellä ja tapauskohtaisesti.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Vakaus- ja kasvusopimuksen oikeusperusta vahvistetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 121 ja 126 artiklassa. Vakaus- ja kasvusopimus koostuu seuraavista: neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta (niin sanottu ennalta ehkäisevä osio), neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (niin sanottu korjaava osio) ja Eurooppa-neuvoston päätöslauselma vakaus- ja kasvusopimuksesta, annettu 17 päivänä kesäkuuta 1997. Mainittuja asetuksia muutettiin vuonna 2005 asetuksilla (EY) N:o 1055/2005 ja (EY) N:o 1056/2005 sekä täydennettiin neuvoston vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanon tehostamisesta 20. maaliskuuta 2005 antamalla kertomuksella. Näillä ehdotuksilla asetuksia (EY) N:o 1466/97 ja (EY) N:o 1467/97 on tarkoitus muuttaa uudestaan. Uusia täytäntöönpanon valvontavälineitä ehdotetaan euroalueen julkisen talouden valvonnan tehokkaasta täytäntöönpanosta annettavassa uudessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa, joka perustuu perussopimuksen 136 artiklaan yhdessä sen 121 artiklan 6 kohdan kanssa. Jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetaan uusi neuvoston direktiivi, joka perustuu 126 artiklan 14 kohtaan. Direktiivin tarkoituksena on tarkentaa kansallisten viranomaisten velvoitteet noudattaa perussopimusten pöytäkirjassa N:o 12 (liiallisia alijäämiä koskeva menettely) olevan 3 artiklan määräyksiä.

Vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevän osion tarkoituksena on varmistaa, että jäsenvaltiot harjoittavat varovaista finanssipolitiikkaa. Varovaisen finanssipolitiikan ansiosta ei tarvita tiukempia koordinointimuotoja, joita muuten tarvittaisiin, jotta vältettäisiin julkisen talouden kestävyuden vaarantuminen ja siitä koko EMUlle mahdollisesti aiheutuvat negatiiviset seuraukset. Sen vuoksi jäsenvaltioiden on esitettävä joko vakaus- tai lähentymisohjelma, jossa ne hahmottelevat suunnitelmansa julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi. Tavoitteet määritellään rakenteellisesti prosentiosuutena suhteessa BKT:hen (eli suhdannekorjattuna ja ilman kertaluonteisia ja väliaikaisia toimenpiteitä), ja ne eriytetään maittain. Tavoitteissa pyritään lähellä tasapainoa olevaan rahoitusasemaan, ja niissä otetaan huomioon julkisen velan määrä ja väestön ikääntymisestä aiheutuvat vastuut. Niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät ole saavuttaneet keskipitkän aikavälin tavoitettaan, odotetaan lähestyvän sitä vuosittain rakenteellisesti 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen.

Edistyminen kohti keskipitkän aikavälin tavoitteita on kuitenkin yleensä ollut riittämätöntä, mikä on jättänyt julkisen talouden hyvin alttiiksi talouden laskusuhdanteille. Rakenteellinen rahoitusasema on lisäksi käytännössä osoittautunut julkisen talouden perusrahoitusaseman riittämättömäksi mittariksi, sillä talouden suhdannevaiheen reaaliaikainen arvioiminen on ollut vaikeaa eikä huomioon ole riittävässä määrin otettu odottamattomia tuloja ja tulovajeita, jotka eivät suoraan liity taloudelliseen suhdanteeseen (erityisesti kehitys asunto- ja finanssimarkkinoilla). Joissakin maissa julkisyhteisöjen rahoitusasema oli ennen kriisiä näennäisen moitteettomassa kunnossa, mikä kuitenkin kätki sen seikan, että menojen rahoituksessa oltiin hyvin riippuvaisia odottamattomista tuloista. Kun odottamattomat tulot katosivat, seurauksena oli julkisen talouden alijäämien huima kasvu.

Nyt ehdotettavassa ennalta ehkäisevän osion uudistuksessa säilytetään ennallaan nykyiset keskipitkän aikavälin tavoitteet ja vaatimus, jonka mukaan lähentymistä on vuosittain tapahduttava 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen. Jotta edellä esitetyt puutteet kuitenkin voitaisiin korjata ja tavoitteista saataisiin toteutuskelpoisia, käyttöön otetaan uusi varovaisen finanssipolitiikan periaate. Kyseinen periaate merkitsee, ettei menojen vuotuinen kasvu saisi ylittää BKT:n varovaista keskipitkän aikavälin kasvuvauhtia, paitsi jos keskipitkän aikavälin tavoite on jo reilusti ylitetty tai jos menojen kasvu, joka ylittää BKT:n varovaisen keskipitkän aikavälin kasvuvauhdin, korvataan tulopuolen harkinnanvaraisilla toimenpiteillä. Jollei keskipitkän aikavälin tavoitetta ole vielä saavutettu, menojen vuotuisen kasvun pitäisi selvästi alittaa BKT:n varovainen keskipitkän aikavälin kasvuvauhti. Keskeisenä tavoitteena on varmistaa, ettei odottamattomia tuloja tuhlata vaan ne suunnataan velan vähentämiseen. Tämä uusi periaate tarjoaa vertailuarvon, jonka perusteella vakaus- ja lähentymisohjelmissa esitetyt julkisen talouden suunnitelmia voidaan tutkia. Jos jäsenvaltiot eivät noudata menojen sovittua kasvuvauhtia yhdessä säädettyjen tulopuolen toimenpiteiden kanssa, komissio voi antaa niille varoituksen, ja jos tilanne toistuu ja/tai on erityisen vakava, neuvosto voi antaa niille perussopimuksen 121 artiklan mukaisen suosituksen korjaavista toimista. Tällaista ennalta ehkäisevän osion mukaista suositusta tuettaisiin nyt ensimmäistä kertaa ja ainoastaan euroalueen maiden osalta perussopimuksen 136 artiklan mukaisella täytäntöönpanon valvontamekanismilla. Kyseessä olisi korollinen talletus, jonka suuruus on 0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen. Korollisen talletuksen määräämiseen ryhdytään soveltamaan käänteisen äänestyksen järjestelmää: suosituksen antamisen jälkeen olisi tehtävä talletus, jos komissio niin ehdottaa ja jollei neuvosto määräenemmistöllä päättä toisin kymmenen päivän kuluessa. Neuvosto voisi pienentää vaaditun talletuksen määrää ainoastaan yksimielisesti tai komission ehdotuksesta ja asianomaisen jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä. Talletus vapautetaan korkoineen sen jälkeen, kun neuvosto on varmistunut siitä, että sen vaatimiseen johtanut tilanne on päättynyt.

Vakaus- ja kasvusopimuksen korjaavan osion tarkoituksena on välttää finanssipolitiikan vakavia virheitä, jotka saattaisivat vaarantaa julkisen talouden kestävyys ja mahdollisesti EMUn. Tämä merkitsee, että jäsenvaltioiden velvollisuutena on välttää julkisen talouden liiallisia alijäämiä. Liiallisen alijäämän määrittelyssä käytetään numeerisia raja-arvoja alijäämälle (3 % suhteessa BKT:hen) ja velalle (60 % suhteessa BKT:hen tai riittävä raja-arvon lähestyminen). Liiallisia alijäämiä koskevalla menettelyllä täytetään liiallista alijäämää koskeva kielto. Siinä säädetään vaiheittaisista toimita, joihin euroalueen maiden osalta sisältyy mahdollisten rahallisten seuraamusten määrääminen.

Liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä on sovellettu asiaa koskevien säännösten mukaisesti. Menettelyä on sovellettu usein, myös finanssikriisin luomassa poikkeuksellisessa tilanteessa, niin, että on voitu vastata odotuksiin kriisin hallitusta ratkaisemisesta. Joitakin puutteita on kuitenkin tullut ilmi. Vaikka alijäämää ja velkaa koskevat perusteet ovat periaatteessa yhdenvertaisessa asemassa ja alituisen korkeana pysyttelevä velkataso on otaksuttavasti suurempi uhka julkisen talouden kestävyydelle kuin satunnainen liiallinen alijäämä, liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä on käytännössä lähes yksinomaan keskitytty alijäämän 3 prosentin raja-arvoon suhteessa BKT:hen ja velka on tähän saakka jäänyt vähemmälle huomiolle. Tämä johtuu siitä, että velan raja-arvo ei ole luonteeltaan niin yksiselitteinen kuin alijäämän raja-arvo. Velan riittävän pienenemisen käsite on muun muassa monitulkintainen, ja muuttujat, joihin hallitus ei voi vaikuttaa, erityisesti inflaatio, vaikuttavat velkasuhteeseen enemmän. Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn tukena on periaatteessa vahva täytäntöönpanon valvontamekanismi, sillä rahallisia seuraamuksia voidaan – ja pitäisi – määrätä, jos liiallinen alijäämä jää yhtämittaisesti korjaamatta. Tällaiset seuraamukset tulevat todennäköisesti liian myöhäisessä vaiheessa menettelyä, jotta niillä tehokkaasti ehkäistäisiin vakavia finanssipolitiikan virheitä. Syynä on erityisesti se, että asianomaisen jäsenvaltion taloudellinen tilanne on saattanut huonontua niin paljon, että uhkakuva siitä, että sakko todella toteutuu, jää heikoksi juuri sillä hetkellä, kun sen pitäisi olla todellinen. Äskettäinen kriisi on lisäksi korostanut, että korjaamisen aikataulussa ja sopeutuksen profiilissa on ehkä otettava huomioon koko EMUn laajuiset näkökohdat, jotta velvoitteella korjata liiallinen alijäämä voidaan vastata odotuksiin sen suhteen, että julkinen talous säilyy vakavaraisena.

Jotta nämä puutteet saataisiin korjattua, korjaavaan osioon ehdotetaan seuraavia keskeisiä uudistuksia.

Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn velkaperuste saadaan toimimaan erityisesti ottamalla käyttöön numeerinen vertailuarvo sen arvioimiseksi, pieneneekö velkasuhde riittävästi kohti 60 prosentin raja-arvoa suhteessa BKT:hen. Erityisesti, jos velkasuhde ylittää 60 prosenttia suhteessa BKT:hen olevan viitearvon, sen katsotaan pienenevän riittävästi, jos ero 60 prosenttia suhteessa BKT:hen olevaan viitearvoon on pienentynyt kolmen edellisen vuoden aikana kahdeskymmenesosan vuosittain. Jos tätä numeerista vertailuarvoa ei noudateta, seurauksena ei kuitenkaan välttämättä ole se, että asianomaisen maan osalta käynnistettäisiin liiallisia alijäämiä koskeva menettely, sillä kyseisessä päätöksessä olisi otettava huomioon kaikki tekijät, joilla on merkitystä erityisesti velkakehitystä arvioitaessa. Näitä ovat esimerkiksi se, hankaloittaako hyvin hidas nimelliskasvu velan vähenemistä, ja riskitekijät, jotka liittyvät velkarakenteeseen, yksityisen sektorin velkaantuneisuuteen ja väestön ikääntymisestä aiheutuviin epäsuoriin vastuisiin. Koska velkaperuste korostuu, merkitykselliset tekijät olisi otettava aiempaa suuremmassa määrin huomioon, jos alijäämäperuste ei täyty mutta jäsenvaltion velan määrä on alle 60 prosenttia suhteessa BKT:hen olevan viitearvon.

Siihen, miten merkitykselliset tekijät otetaan huomioon määriteltäessä liiallisen alijäämän olemassaoloa, ehdotetaan siis joustavampaa lähestymistapaa, joka voisi hyödyttää myös niitä jäsenvaltioita, jotka uudistavat eläkejärjestelmiään, pidempään kuin nykyisin säädetty viiden vuoden siirtymäaika. Vakaus- ja kasvusopimus sisältää eläkejärjestelmien uudistuksia koskevia erityisiä säännöksiä, joita sovelletaan alijäämäperusteeseen. Nyt ne ulotetaan myös velkaperusteeseen. Velkaperusteeseen noudattamisen arviointiin ruvetaan myös soveltamaan viiden vuoden siirtymäaika tällaisista uudistuksista aiheutuvien nettokustannusten ottamiseksi huomioon. Kun liiallisia alijäämiä koskeva menettely käynnistetään ja kun se kumotaan, huomiota olisi samoin kiinnitettävä aiemmin toteutettujen eläkejärjestelmien uudistusten osittaiseen tai täydelliseen peruuttamiseen.

Täytäntöönpanon valvontaa lujitetaan ottamalla käyttöön euroalueen jäsenvaltioiden osalta uusia rahallisia seuraamuksia, jotka määrättäisiin paljon aiempaa aikaisemmin vaiheittaista lähestymistapaa soveltaen. Jos jonkin jäsenvaltion osalta päätetään käynnistää liiallisia alijäämiä koskeva menettely, asianomaiselta jäsenvaltiolta eritoten vaadittaisiin koroton talletus, jonka suuruus olisi 0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen. Kyseinen talletus muutettaisiin sakoksi, jos alijäämän korjaamiseksi alun perin annettua suositusta ei noudateta. Määrä on sama kuin seuraamusten kiinteä osa, josta jo nyt säädetään liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn viimeisessä vaiheessa. Sillä on myös yhteys EU:n talousarvioon, mikä helpottanee suunniteltua siirtymistä EU:n talousarvioon perustuvaan täytäntöönpanon valvontajärjestelmään, jota hahmotellaan edellä mainitussa, 30. kesäkuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa. Jos sääntöjen noudattamattomuus jatkuisi, sakkoa korotettaisiin, kuten vakaus- ja kasvusopimuksen nykyisissä säännöksissä jo säädetään. Jotta harkintavalta täytäntöönpanon valvonnassa vähenisi, seuraamusten määräämiseen liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn peräkkäisissä vaiheissa ehdotetaan käänteisen äänestyksen järjestelmää. Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn kussakin vaiheessa komissio eritoten antaa ehdotuksen asiaankuuluvasta seuraamuksesta, ja ehdotus katsotaan hyväksytyksi, jollei neuvosto määräenemmistöllä päättää toisin kymmenen päivän kuluessa. Neuvosto voisi pienentää vaadittua korotonta talletusta tai sakkoa tai peruuttaa sen yksimielisesti tai komission ehdotuksesta, jonka pohjautuu poikkeukselliseen taloudelliseen tilanteeseen tai asianomaisen jäsenvaltion esittämään perusteltuun pyyntöön.

Lisäksi selkeytetään perusteita, joilla arvioidaan suositusten noudattamista kussakin vaiheessa, mukaan lukien mahdollisuus pidentää määräaikoja liiallisen alijäämän korjaamiseksi. Tämä tehdään korostamalla nimenomaisesti niitä julkisen talouden muuttujia, joiden voidaan olettaa olevan valtiovallan suorassa valvonnassa, varsinkin menoja, samaan tapaan kuin ennalta ehkäisevää osiota varten on ehdotettu. Sen lisäksi, että määräaikoja voidaan pidentää kunkin maan tilanteen vuoksi, niitä voitaisiin pidentää myös yleisen talouskriisin takia.

Jotta julkista taloutta koskevan EMUn koordinoitikehyksen täytäntöönpanon valvonta olisi tehokasta, tarvitaan myös muita kuin EU:n tasolla vahvistettuja säännöksiä. Finanssipolitiikka on EU:ssa luonteeltaan hajautettua, ja kansallista omavastuullisuutta EU:n säännöistä tarvitaan yleisesti. Näistä syistä on olennaisen tärkeää, että julkista taloutta koskevan EMUn koordinoitikehyksen tavoitteet otetaan huomioon kansallisissa julkisen talouden kehyksissä. Kansallinen julkisen talouden kehys on kokonaisuus, joka muodostaa kansallisen julkisen talouden ohjausjärjestelmän perustan. Toisin sanoen se on kullekin maalle ominainen institutionaalinen rakenne, johon finanssipoliittinen päätöksenteko kansallisella tasolla perustuu. Tähän sisältyy julkisen sektorin tilinpito, tilastot, käytänteet ennusteiden laatimiseksi, numeeriset finanssipoliittiset säännöt, budjettimenettelyt, jotka kattavat kaikki budjettiprosessin vaiheet, ja erityisesti julkisen talouden keskipitkän aikavälin kehukset, sekä

julkisen talouden suhteet kaikilla julkisyhteisöjen alasektoreilla. Vaikka jäsenvaltioiden erityiset tarpeet ja mieltymykset onkin otettava huomioon, on kuitenkin monia tekijöitä, jotka ovat tarpeen varmistamaan vähimmäislaatu ja johdonmukaisuus julkista taloutta koskevan EMU-kehysten kanssa. Nämä seikat kuuluvat kansallisista julkisen talouden kehysten annettavan direktiivin soveltamisalaan. Kyseistä direktiiviä ehdotetaan vakaus- ja kasvusopimuksen uudistuksen täydentämiseksi. Tällaiset seikat ensinnäkin vaativat, että kaikkein ensisijaisimmat kansallisten julkisen talouden kehysten osatekijät eli tilinpito, tilastoseikat ja ennusteiden laatimiseen liittyvät käytänteet, ovat eurooppalaisten vähimmäisvaatimusten mukaisia, jotta edistettäisiin avoimuutta ja helpotettaisiin finanssipolitiikan kehityksen seuranta. Julkisen talouden kansallisiin kehyksiin on lisäksi sisällytettävä finanssipolitiikan monivuotinen suunnittelu, jotta varmistettaisiin EU:n tasolla vahvistettujen keskipitkän aikavälin tavoitteiden saavuttaminen. Jäsenvaltioilla on lisäksi oltava käytössään numeeriset finanssipoliittiset säännöt, jotka edistävät alijäämää ja velkaa koskevien raja-arvojen noudattamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näitä näkökohtia sovelletaan kaikkiin julkisyhteisöjen alasektoreihin. Kansallisten viranomaisten on lisäksi varmistettava budjettiprosessin läpinäkyvyys esittämällä yksityiskohtaiset tiedot nykyisistä talousarvion ulkopuolisista varoista, verotuesta ja vastuusitoumuksista.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 6 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perussopimuksessa määrätään jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen sovittamista yhteen unionissa. Tämän olisi merkittävä seuraavien johtavien periaatteiden noudattamista: vakaa hintataso, terve julkistalous ja rahatalous sekä kestävä maksutase.
- (2) Vakaus- ja kasvusopimuksen muodostivat alun perin julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97¹, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä 7 päivänä heinäkuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97² ja vakaus- ja kasvusopimuksesta 17 päivänä kesäkuuta 1997 annettu Eurooppa-neuvoston päätöslauselma³. Vuonna 2005 asetusta (EY) N:o 1466/97 muutettiin asetuksella (EY) N:o 1055/2005 ja asetusta (EY) N:o 1467/97 asetuksella (EY) N:o 1056/2005. Lisäksi neuvosto antoi 20 päivänä maaliskuuta 2005 kertomuksen vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanon tehostamisesta.
- (3) Vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden edellytyksiä sekä saavuttamaan rahoitusvakauden tukema ja uusien työpaikkojen syntyä edistävä vahva ja kestävä kasvu.

¹ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

² EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.

³ EYVL C 236, 2.8.1997, s. 1.

- (4) Vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevässä osiossa jäsenvaltioita vaaditaan saavuttamaan julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja pysymään siinä sekä esittämään tätä varten vakaus- tai lähentymisohjelma.
- (5) Vakaus- ja lähentymisohjelmien sisältöä sekä perusteita niiden tutkimiseksi olisi edelleen mukautettava ottaen huomioon vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanosta saatu kokemus.
- (6) Pysyttelemisen julkisyhteisöjen rahoitusaseman keskipitkän aikavälin tavoitteessa pitäisi tarjota jäsenvaltioille varmuusmarginaali 3 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen olevan viitearvon suhteen, jotta voidaan varmistaa nopea edistyminen kestävyttä kohti ja saadaan julkistalouden toimiin liikkumavaraa erityisesti, kun otetaan huomioon julkisten investointien tarve.
- (7) Velvoite saavuttaa julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja pysyä siinä on saatava toimimaan käytännössä esittämällä varovaisen finanssipolitiikan periaatteet.
- (8) Velvoitetta saavuttaa julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja pysyä siinä olisi yhtä lailla sovellettava osallistuviin jäsenvaltioihin ja jäsenvaltioihin, joita koskee poikkeus.
- (9) Varovainen finanssipolitiikka merkitsee, ettei julkisten menojen kasvuvauhti tavallisesti ylitä bruttokansantuotteen varovaista keskipitkän aikavälin kasvuvauhtia, että tätä suurempi kasvu korvataan julkisten tulojen harkinnanvaraisilla kasvattamisella ja että tulojen harkinnanvaraiset alennukset korvataan menojen vähennyksillä.
- (10) Varovaisesta finanssipolitiikasta voitaisiin poiketa väliaikaisesti talouden elpymisen helpottamiseksi, jos talous joutuu vakavaan yleiseen laskusuhdanteeseen.
- (11) Jos varovaisesta finanssipolitiikasta poiketaan merkittävästi, asianomaiselle jäsenvaltiolle olisi annettava varoitus, ja jos merkittävä poikkeama jatkuu tai on erityisen vakava, asianomaiselle jäsenvaltiolle olisi annettava suositus tarvittavien korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi.
- (12) Jotta varmistettaisiin, että osallistuvat jäsenvaltiot noudattavat unionin luomaa finanssipolitiikan valvontakehystä, käyttöön olisi perussopimuksen 136 artiklan nojalla otettava erityinen täytäntöönpanon valvontamekanismi niitä tapauksia varten, joissa varovaisesta finanssipolitiikasta jatkuvasti poiketaan merkittäväällä tavalla.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 1466/97 sisältämissä viittauksissa olisi otettava huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen uusi artiklanumerointi.
- (14) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1466/97 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1466/97 seuraavasti:

1. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Tässä asetuksessa 'osallistuvilla jäsenvaltioilla' tarkoitetaan niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro, ja 'jäsenvaltioilla, joita koskee poikkeus,' niitä jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on jokin muu kuin euro.”.

2. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden on toimitettava neuvostolle ja komissiolle säännöllisin väliajoin perussopimuksen 121 artiklan mukaista monenvälistä valvontaa varten tarvittavat tiedot vakausohjelman muodossa; ohjelma on olennainen perusta hintavakaudelle ja työpaikkoja luovalle voimakkaalle kestäväälle kasvulle.”.

- b) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

- i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja sopeuttamisura, joka tähtää tavoitteeksi asetettuun julkistalouden keskipitkän aikavälin rahoitusasemaan prosenttiosuutena suhteessa bruttokansantuotteeseen, julkistalouden velkasuhteen arvioitu kehitysura, julkisten menojen suunniteltu kasvu-ura, julkisten tulojen suunniteltu kasvu-ura politiikan säilyessä muuttumattomana ja määrällinen esitys suunnitelluista harkinnanvaraisista tulopuolen toimenpiteistä;”

- ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) määrällinen arviointi budjetti- ja muista talouspoliittisista toimenpiteistä, joita toteutetaan tai joita on ehdotettu ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien kustannushyötyanalyysi suurista rakenneuudistuksista, joilla on välittömiä pitkän aikavälin kustannussäästövaikutuksia, mukaan lukien potentiaalisen kasvun paraneminen;”.

- c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot julkistalouden rahoitusasemaa ja velkasuhdetta koskevista kehitysurista, julkisten menojen kasvusta, julkisten tulojen suunnitellusta kasvu-urasta politiikan säilyessä muuttumattomana, suunnitelluista tulopuolen harkinnanvaraisista toimenpiteistä ja keskeisistä taloutta koskevista oletuksista on ilmaistava

vuositasolla, ja niiden on käsitettävä edellisen ja kuluvan vuoden lisäksi vähintään kolme seuraavaa vuotta.”.

3. Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Vakausohjelmat on toimitettava vuosittain 1 ja 30 päivän huhtikuuta välillä. Jäsenvaltion, joka ottaa euron käyttöön, on toimitettava vakausohjelma kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt päätöksen jäsenvaltion osallistumisesta euroon.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava vakausohjelmansa.”.

4. Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella neuvosto tutkii osana perussopimuksen 121 artiklassa tarkoitettua monenvälistä valvontaa kyseisten jäsenvaltioiden esittämien julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet, arvioi, ovatko ohjelman perustana olevat taloutta koskevat oletukset uskottavia, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävä sopeuttamisura asianmukainen ja ovatko toteutettavat tai ehdotetut toimenpiteet kyseisen sopeuttamisuran noudattamiseksi riittäviä julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi suhdannekierron aikana.

Arvioidessaan julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa neuvosto tutkii, pyrkii kyseinen jäsenvaltio parantamaan suhdannekorjattua rahoitusasemaansa, pois lukien kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet, vuosittain tavalla, joka on tarkoituksenmukainen julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi, ja käyttämällä vertailuarvona 0,5:tä prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. Jos jäsenvaltiolla on paljon velkaa tai liiallinen makrotalouden epätasapaino taikka molemmat, neuvosto tutkii, onko suhdannekorjatun rahoitusaseman vuotuinen parannus, pois lukien kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet, yli 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. Neuvosto ottaa huomioon, toteutetaanko sopeutustoimia enemmän taloudellisesti hyvinä aikoina, kun taas taloudellisesti huonoina aikoina sopeutustoimia voidaan puolestaan toteuttaa rajoitetummin.

Sen varmistamiseksi, että julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite tosiasiallisesti saavutetaan ja että siinä pysytään, neuvosto tarkastaa, että julkisten menojen kasvu-ura yhdistettynä tulopuolella toteutettavien tai suunniteltujen toimenpiteiden vaikutukseen on varovaisen finanssipolitiikan mukaista.

Finanssipolitiikkaa pidetään varovaisena ja siten julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamista ja siinä pysymistä ajan myötä edistävänä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) jos jäsenvaltio on jo saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä bruttokansantuotteen varovaista

keskipitkän aikavälin kasvuvauhtia, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä;

- b) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä tasoa, joka on alle bruttokansantuotteen varovaisen keskipitkän aikavälin kasvuvauhdin, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä. Julkisten menojen kasvuvauhdin vajuus verrattuna bruttokansantuotteen varovaiseen keskipitkän aikavälin kasvuvauhtiin määritellään niin, että varmistetaan tarkoituksenmukainen sopeutus kohti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta;
- c) julkisten tuloerien harkinnanvaraiset alennukset joko korvataan menojen vähennyksillä tai muiden julkisten tuloerien harkinnanvaraisella kasvattamisella taikka molemmilla.

Varovaista keskipitkän aikavälin kasvuvauhtia olisi arvioitava kymmenen vuoden aikajaksolla tehtyjen, säännöllisesti päivitettävien ennusteiden perusteella.

Kun neuvosto määrittelee julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole vielä saavuttaneet kyseistä tavoitetta, ja sallii niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat jo saavuttaneet kyseisen tavoitteen, poiketa siitä tilapäisesti, edellyttäen että säilytetään tarkoituksenmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon ja että rahoitusaseman odotetaan palaavan ohjelmakauden aikana julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen, neuvosto ottaa huomioon myös sellaisten suurten rakenneuudistusten täytäntöönpanon, joilla on välittömiä pitkän aikavälin kustannusäästövaikutuksia, mukaan lukien potentiaalisen kasvun paraneminen, ja joilla sen vuoksi on todennettavissa oleva vaikutus julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyYTEEN.

Erityistä huomiota kiinnitetään eläkeuudistuksiin, joilla otetaan käyttöön pakollisen täysin rahastoivan pilarin sisältävä monipilarinen järjestelmä. Näitä uudistuksia toteuttavien jäsenvaltioiden sallitaan poiketa niiden julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen johtavalta sopeuttamisuralta tai itse keskipitkän aikavälin tavoitteesta siten, että poikkeama vastaa uudistuksesta julkisesti hallinnoidulle pilarille aiheutuvaa nettokustannusta, edellyttäen että poikkeama on tilapäinen ja että säilytetään asianmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon.

Neuvosto tutkii edelleen, helpottaako vakausohjelman sisältö kestävä lähentymisen saavuttamista euroalueella, talouspolitiikan kiinteämpää yhteensovittamista ja onko asianomaisen jäsenvaltion talouspolitiikka jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen mukaista.

Jos talous joutuu vakavaan yleiseen laskusuhdanteeseen, jäsenvaltioiden voidaan sallia tilapäisesti poiketa neljännessä alakohdassa tarkoitettun varovaisen finanssipolitiikan mukaiselta sopeuttamisuralta.

2. Neuvosto tutkii vakausohjelman viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ohjelma on sille toimitettu. Komission suosituksesta ja talous- ja rahoituskomitea kuultuaan neuvosto antaa tarvittaessa lausunnon ohjelmasta. Jos neuvosto perussopimuksen 121 artiklan mukaisesti katsoo, että ohjelman tavoitteita ja sisältöä

on lujitettava erityisesti varovaisen finanssipolitiikan suhteen, neuvosto kehottaa antamassaan lausunnossa kyseistä jäsenvaltiota mukauttamaan ohjelmansa.”.

5. Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

1. Osana perussopimuksen 121 artiklan 3 kohdan mukaista monenvälistä valvontaa neuvosto seuraa vakausohjelmien toteuttamista osallistuvien jäsenvaltioiden antamien tietojen sekä komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella erityisesti havaitakseen varovaisesta finanssipolitiikasta erkaantumisesta aiheutuvat, toteutuneet tai ennakoitavat merkittävät poikkeamat julkisyhteisöjen rahoitusasemalle asetetusta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä tarkoituksenmukaisesta sopeuttamisurasta.

2. Jos tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu varovaisesta finanssipolitiikasta poiketaan merkittävästi, komissio voi liiallisen alijäämän syntymisen estämiseksi antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle varoituksen perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Varovaisesta finanssipolitiikasta poikkeaminen katsotaan merkittäväksi, jos seuraavat edellytykset ovat olemassa: varovaisen finanssipolitiikan mukainen menojen kasvu ylittyy, eikä sitä korvata tuloja lisäävillä harkinnanvaraisilla toimenpiteillä; tai tuloja pienentäviä harkinnanvaraisia toimenpiteitä ei korvata menoja alentamalla; ja poikkeaman kokonaisvaikutus julkistalouden rahoitusasemaan on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai vähintään 0,25 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen kahden peräkkäisen vuoden aikana.

Poikkeamaa ei oteta huomioon, jos asianomainen jäsenvaltio on päässyt julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta huomattavasti parempaan tulokseen ottaen huomioon liiallisen makrotalouden epätasapainon olemassaolo, ja vakausohjelmassa esitetyt talousarviosuunnitelmat eivät vaaranna tätä tavoitetta ohjelmakaudella.

Poikkeama voidaan myös jättää ottamatta huomioon, jos talous joutuu vakavaan yleiseen laskusuhdanteeseen.

3. Jos merkittävä poikkeama varovaisesta finanssipolitiikasta jatkuu tai on erityisen vakava, neuvosto antaa komission suosituksesta asianomaiselle jäsenvaltiolle suosituksen tarvittavien sopeuttamistoimien toteuttamiseksi. Komission ehdotuksesta neuvosto julkistaa suosituksen.”.

6. Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kaikkien jäsenvaltioiden, joita koskee poikkeus, on toimitettava neuvostolle ja komissiolle säännöllisin väliajoin perussopimuksen 121 artiklan mukaista monenvälistä valvontaa varten tarvittavat tiedot lähentymisohjelman muodossa; ohjelma on olennainen perusta hintavakaudelle ja työpaikkoja luovalle voimakkaalle kestäväälle kasvulle.”.

b) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite ja sopeuttamisura, joka tähtää tavoitteeksi asetettuun julkistalouden keskipitkän aikavälin rahoitusasemaan prosenttiosuutena suhteessa bruttokansantuotteeseen, julkistalouden velkasuhteen arvioitu kehitysura, julkisten menojen suunniteltu kasvu-ura, julkisten tulojen suunniteltu kasvu-ura politiikan säilyessä muuttumattomana ja määrällinen esitys suunnitelluista harkinnanvaraisista tulopuolen toimenpiteistä, rahapolitiikan keskipitkän aikavälin tavoitteet, kyseisten tavoitteiden suhde hinta- ja valuuttakurssivakauteen sekä kestävä lähtymisen saavuttamiseen;”

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) määrällinen arviointi budjetti- ja muista talouspoliittisista toimenpiteistä, joita toteutetaan tai joita on ehdotettu ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien kustannushyötyanalyysi suurista rakenneuudistuksista, joilla on välittömiä pitkän aikavälin kustannussäästövaikutuksia, mukaan lukien potentiaalisen kasvun paraneminen;”.

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot julkistalouden rahoitusasemaa ja velkasuhdetta koskevista kehitysurista, julkisten menojen kasvusta, julkisten tulojen suunnitellusta kasvu-urasta politiikan säilyessä muuttumattomana, suunnitelluista tulopuolen harkinnanvaraisista toimenpiteistä ja keskeisistä taloutta koskevista oletuksista on ilmaistava vuositasolla, ja niiden on käsitettävä edellisen ja kuluvan vuoden lisäksi vähintään kolme seuraavaa vuotta.”.

7. Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

1. Lähentymisohjelmat on toimitettava vuosittain 1 ja 30 päivän huhtikuuta välillä.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava lähentymisohjelmansa.”.

8. Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

1. Komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella neuvosto tutkii osana perussopimuksen 121 artiklassa tarkoitettua monenvälistä valvontaa kyseisten jäsenvaltioiden esittämien julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteet, arvioi, ovatko ohjelman perustana olevat taloutta koskevat oletukset uskottavia, onko julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävä sopeuttamisura asianmukainen ja ovatko toteutettavat ja/tai ehdotetut toimenpiteet kyseisen sopeuttamisuran noudattamiseksi riittäviä julkistalouden keskipitkän aikavälin

tavoitteen saavuttamiseksi suhdannekierron aikana ja kestäväan lähentymiseen pääsemiseksi.

Arvioidessaan julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa, neuvosto ottaa huomioon, toteutetaanko sopeutustoimia enemmän taloudellisesti hyvinä aikoina, kun taas sopeutustoimia voidaan toteuttaa rajoitetummin taloudellisesti huonoina aikoina. Jos jäsenvaltiolla on paljon velkaa tai liiallinen makrotalouden epätasapaino taikka molemmat, neuvosto tutkii, onko suhdannekorjatun rahoitusaseman vuotuinen parannus, pois lukien kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet, yli 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen. ERM2-valuuttakurssimekanismin osallistuvien jäsenvaltioiden osalta neuvosto tutkii, pyrkiikö kyseinen jäsenvaltio suhdannekorjatun rahoitusasemansa tarkoituksenmukaiseen vuotuiseseen parannukseen, kertaluonteiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet pois lukien, saavuttaakseen julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen, käyttämällä vertailuarvona 0,5:tä prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen.

Sen varmistamiseksi, että julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoite tosiasiallisesti saavutetaan ja että siinä pysytään, neuvosto tarkastaa, että julkisten menojen kasvun yhdistettynä tulopuolella toteutettavien tai ehdotettujen toimenpiteiden vaikutukseen on varovaisen finanssipolitiikan mukaista.

Finanssipolitiikkaa pidetään varovaisena ja siten julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen saavuttamista ja siinä pysymistä ajan myötä edistävänä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) jos jäsenvaltio on jo saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteen, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä bruttokansantuotteen varovaista keskipitkän aikavälin kasvuvauhtia, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä;

b) jos jäsenvaltio ei ole vielä saavuttanut julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta, menojen vuotuinen kasvu ei ylitä tasoa, joka on alle bruttokansantuotteen varovaisen keskipitkän aikavälin kasvuvauhdin, paitsi jos ylitys korvataan harkinnanvaraisilla tulopuolen toimenpiteillä. Julkisten menojen kasvuvauhdin vajuus verrattuna bruttokansantuotteen varovaiseen keskipitkän aikavälin kasvuvauhtiin määritellään niin, että varmistetaan tarkoituksenmukainen sopeutus kohti julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta;

c) julkisten tuloerien harkinnanvaraiset alennukset joko korvataan menojen leikkauksilla tai muiden julkisten tuloerien harkinnanvaraisella kasvattamisella taikka molemmilla.

Varovaista keskipitkän aikavälin kasvuvauhtia olisi arvioitava kymmenen vuoden aikajaksolla tehtyjen, säännöllisesti päivitettävien ennusteiden perusteella.

Kun neuvosto määrittelee julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävää sopeuttamisuraa niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole vielä saavuttaneet kyseistä tavoitetta, ja sallii niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat jo saavuttaneet kyseisen tavoitteen, poiketa siitä tilapäisesti, edellyttäen että säilytetään tarkoituksenmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon ja että rahoitusaseman odotetaan palaavan ohjelmakauden aikana julkistalouden keskipitkän

aikavälin tavoitteeseen, neuvosto ottaa huomioon myös sellaisten suurten rakenneuudistusten täytäntöönpanon, joilla on välittömiä pitkän aikavälin kustannussäästövaikutuksia, mukaan lukien potentiaalisen kasvun paraneminen, ja joilla sen vuoksi on todennettavissa oleva vaikutus julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyYTEEN.

Erityistä huomiota kiinnitetään eläkeuudistuksiin, joilla otetaan käyttöön pakollisen täysin rahastoivan pilarin sisältävä monipilarinen järjestelmä. Näitä uudistuksia toteuttavien jäsenvaltioiden sallitaan poiketa niiden julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen johtavalta sopeuttamisuralta tai itse keskipitkän aikavälin tavoitteesta siten, että poikkeama vastaa uudistuksesta julkisesti hallinnoitulle pilarille aiheutuvaa nettokustannusta, edellyttäen että poikkeama on tilapäinen ja että säilytetään asianmukainen varmuusmarginaali suhteessa alijäämän viitearvoon.

Neuvosto tutkii edelleen, helpottaako lähentymisohjelman sisältö talouspolitiikan kiinteämpää yhteensovittamista ja onko asianomaisen jäsenvaltion talouspolitiikka jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen mukaista. ERM2-valuuttakurssimekanismissä osallistuvien jäsenvaltioiden osalta neuvosto tutkii, varmistaako lähentymisohjelman sisältö joustavan osallistumisen valuuttakurssimekanismissä.

Jos talous joutuu vakavaan yleiseen laskusuhdanteeseen, jäsenvaltioiden voidaan sallia tilapäisesti poiketa neljännessä alakohdassa tarkoitettua varovaisen finanssipolitiikan mukaiselta sopeuttamisuralta.

2. Neuvosto tutkii lähentymisohjelman viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ohjelma on sille toimitettu. Komission suosituksesta ja talous- ja rahoituskomitea kuultuaan neuvosto antaa tarvittaessa lausunnon ohjelmasta. Jos neuvosto perussopimuksen 121 artiklan mukaisesti katsoo, että ohjelman tavoitteita ja sisältöä on lujitettava erityisesti varovaisen finanssipolitiikan suhteen, neuvosto kehottaa antamassaan lausunnossa kyseistä jäsenvaltiota mukauttamaan ohjelmansa.”.

9. Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

1. Osana perussopimuksen 121 artiklan 3 kohdan mukaista monenvälistä valvontaa neuvosto seuraa lähentymisohjelmien toteuttamista jäsenvaltioiden, joita koskee poikkeus, antamien tietojen sekä komission ja talous- ja rahoituskomitean arvioiden perusteella erityisesti havaitakseen varovaisesta finanssipolitiikasta erkaantumisesta aiheutuvat, toteutuneet tai ennakoitavat merkittävät poikkeamat julkisyhteisöjen rahoitusasemalle asetetusta julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä tarkoituksenmukaisesta sopeuttamisurasta.

Lisäksi neuvosto seuraa jäsenvaltioiden, joita koskee poikkeus, talouspolitiikkaa lähentymisohjelman tavoitteiden pohjalta varmistaakseen, että niiden politiikalla pyritään vakauteen, ja näin vältetään reaalisten valuuttakurssien vääristymät ja nimellisten valuuttakurssien liialliset vaihtelut.

2. Jos tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua varovaisesta finanssipolitiikasta poiketaan merkittävästi, komissio voi liiallisen

alijäämän syntymisen estämiseksi antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle varoituksen perussopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Varovaisesta finanssipolitiikasta poikkeaminen katsotaan merkittäväksi, jos seuraavat edellytykset ovat olemassa: varovaisen finanssipolitiikan mukainen menojen kasvu ylittyy, eikä sitä korvata tuloja lisäävillä harkinnanvaraisilla toimenpiteillä; tai tuloja pienentäviä harkinnanvaraisia toimenpiteitä ei korvata menoja alentamalla; ja poikkeaman kokonaisvaikutus julkistalouden rahoitusasemaan on vähintään 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen yhden vuoden aikana tai vähintään 0,25 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen kahden peräkkäisen vuoden aikana.

Poikkeamaa ei oteta huomioon, jos asianomainen jäsenvaltio on päässyt julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitetta huomattavasti parempaan tulokseen ottaen huomioon liiallisen makrotalouden epätasapainon olemassaolo, ja vakausohjelmassa esitetyt talousarviosuunnitelmat eivät vaaranna tätä tavoitetta ohjelmakaudella.

Poikkeama voidaan myös jättää ottamatta huomioon, jos talous joutuu vakavaan yleiseen laskusuhdanteeseen.

3. Jos merkittävä poikkeama varovaisesta finanssipolitiikasta jatkuu tai on erityisen vakava, neuvosto antaa komission suosituksesta asianomaiselle jäsenvaltiolle suosituksen tarvittavien sopeuttamistoimien toteuttamiseksi. Komission ehdotuksesta neuvosto julkistaa suosituksen.”.

10. Korvataan kaikki viittaukset ’perustamissopimuksen 99 artiklaan’ koko asetuksessa viittauksilla ’perussopimuksen 121 artiklaan’.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)⁴

Talous- ja rahoitusasiat

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**⁵.

Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

1.4. Tavoitteet

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Edistetään kasvua, työpaikkojen luomista ja kestäväää kehitystä EU:ssa

1.4.2. *Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Erityistavoitteet: Nro 1 ja 3

– Varmistetaan politiikan tehokas koordinointi ja yleinen johdonmukaisuus, kun kehitetään EU:n vastatoimia talouskriisille ja samalla pyritään saavuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, luomaan kestäväää kasvua sekä lisäämään jäsenvaltioiden kasvupotentiaalia ja EU:n kilpailukykyä.

– Edistetään jäsenvaltioiden pyrkimyksiä saavuttaa julkisyhteisöjen terve rahoitusasema ja julkisen talouden kestävyys ja korkealaatuisuus kasvun edistäjänä.

Toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

⁴ ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

⁵ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 49 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4.3. *Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset*

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Komission tiedonannossa KOM(2010) 367 korostettiin, että EU tarvitsee hyvin määritellyn politiikan, jolla i) tuetaan talouden elpymistä, ii) saatetaan julkinen taloudenpito takaisin terveelle perustalle ja iii) edistetään aktiivisesti kestävästä kasvusta ja työllisyyttä.

Vakauserä- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevän osion muodostavaan asetukseen ehdotetaan nyt muutosta, joka on osa edellä mainitussa tiedonannossa ilmoitettuja lainsäädäntöehdotuksia. Muutosten tarkoituksena on lujittaa talouspolitiikan koordinaatiota. Jäsenvaltioiden finanssipolitiikan taloudellisen seurannan toteutusta on erityisesti tehostettava tarkoituksenmukaisilla kannustimilla ja seuraamuksilla sekä kiinnittämällä aiempaa enemmän huomiota julkiseen velkaan ja julkisen talouden kestävyysasteeseen.

1.4.4. *Tulos- ja vaikutusindikaattorit*

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Komission yleisenä tavoitteena on edistää kasvua, työpaikkojen luomista ja kestävästä kehityksestä EU:ssa. Tämän tavoitteen saavuttamista mitataan seuraavilla vaikutuksilla kuvaavilla indikaattoreilla:

- missä määrin julkisten talouksien toteutumat jäsenvaltioissa vastaavat vakauserä- ja kasvusopimusta,
- potentiaalinen kasvu / tuotos.

Edellä mainitun erityistavoitteen nro 3 saavuttamista mitataan seuraavilla tulosindikaattoreilla: millaisella prosentiosuudella jäsenvaltiot ovat toteuttaneet vakauserä- ja kasvusopimukseen liittyvät yksittäiset komission suositukset (edellyttää neuvoston hyväksyntää).

1.5. **Ehdotuksen/aloitteen perustelut**

1.5.1. *Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä*

Lainsäädäntöehdotus on osa toimenpiteitä, joista komissio ilmoitti 30. kesäkuuta 2010 annetussa tiedonannossa (2010) 367. Kyseisessä tiedonannossa kehitetään edelleen 12. toukokuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa KOM(2010) 250 esitettyjä ajatuksia, ja se perustuu Eurooppa-neuvostossa 17. kesäkuuta 2010 sovittuihin linjauksiin.

1.5.2. *EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo*

Jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinoiminen on keskeinen osa EU:n toimivaltaa, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen VIII osastosta (talous- ja rahapolitiikka) ilmenee.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Kokemus on osoittanut, että talouspolitiikan koordinoitua on lujitettava ja että erityisesti vakaus- ja kasvusopimuksen ennalta ehkäisevää ja korjaavaa osiota on tiukennettava.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut

Lainsäädäntöehdotus muodostaa yhden osan kattavaa talousuudistuspakettia, joka esiteltiin 30. kesäkuuta 2010 annetussa tiedonannossa KOM(2010) 367.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kesto on rajattu**.

- Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kesto ei ole rajattu**.

- Käynnistysvaihe alkaa vuonna VVVV ja päättyy vuonna VVVV,
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa (hallinnointitavat)⁶

komissio **hallinnoi suoraan keskitetysti**

epäsuora keskitetty hallinnointi, jossa täytäntöönpanotehtävät on siirretty

- toimeenpanovirastoille
- yhteisöjen perustamille elimille⁷
- kansallisille julkisoikeudellisille elimille tai julkisen palvelun tehtäviä hoitaville elimille
- henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisia erityistoimia ja jotka nimetään varainhoitoasetuksen 49 artiklan mukaisessa perussäädöksessä

hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

hajautettu hallinnointi yhteistyössä kolmansien maiden kanssa

hallinnointi yhteistyössä kansainvälisten järjestöjen kanssa (*tarkennettava*)

⁶ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁷ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 185 artiklassa.

Huomautukset

--

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset

Ei ole.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Ei ole.

2.2.2. Valvontamenetelmä(t)

Ei ole.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Ei ole.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohtat

Lainsäädäntöehdotus ei edellytä uusia henkilö- tai rahoitusresursseja.

- Talousarviossa jo olevat budjettikohtat

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moniv. rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Määräraha-laji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM ⁽⁸⁾	EFTA-mailta ⁹	ehdokas-mailta ¹⁰	kolman-silta mailta	varainhoito-asetuksen 18 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]	JM/EI-JM	KYLLÄ/Ä/EI	KYLLÄ/Ä/EI	KYLLÄ/Ä/EI	KYLLÄ/Ä/EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohtat: Ei ole.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moniv. rahoituskehityksen otsake	Budjettikohta	Määrä-rahajaji	Rahoitusosuudet			
	Numero [Nimi.....]	JM/EI-JM	EFTA-mailta	ehdokas-mailta	kolman-silta mailta	varainhoito-asetuksen 18 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]		KYLLÄ/Ä/EI	KYLLÄ/Ä/EI	KYLLÄ/Ä/EI	KYLLÄ/Ä/EI

⁸ JM = jaksotettut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

⁹ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

¹⁰ Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenvedo arvioiduista vaikutuksista menoihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake:	Numero	[Nimi]
--	--------	--------------

PO: <.....>			vuosi n ¹¹	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	... ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
• Toimintamäärärahat										
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1)	Ei ole							
	Maksut	(2)								
Budjettikohdan numero	Sitoumukset	(1a)	Ei ole							
	Maksut	(2a)								
Tiettyjen toimintaohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ¹²			Ei ole							
Budjettikohdan numero		(3)								
<.....> PO:n määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1+1a +3								
	Maksut	=2+2a +3								

¹¹ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

¹² Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN <....> kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=4+ 6								
	Maksut	=5+ 6								

Jos ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia useampaan otsakkeeseen:

• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)								
	Maksut	(5)								
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1-4 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ (viitemäärä)	Sitoumukset	=4+ 6								
	Maksut	=5+ 6								

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake:	5	”Hallintomenot”
--	----------	-----------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	... ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
PO: <.....>									
• Henkilöresurssit									
• Muut hallintomenot									
<.....> PO YHTEENSÄ	Määrärahat								

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)								
--	---	--	--	--	--	--	--	--	--

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		vuosi n¹³	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	... ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset								
	Maksut								

¹³ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahoina, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)										YHTEENSÄ			
	TUOTOKSET																			
↓	Tyyppi ¹⁴	Keski määr. kustannukset	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä	Kustannus	Lukumäärä yhteensä	Kustannukset yhteensä
ERITYISTAVOITE 1 ¹⁵ ...																				
- Tuotos																				
- Tuotos																				
- Tuotos																				
Välisumma erityistavoite 1																				
ERITYISTAVOITE 2...																				
- Tuotos																				
Välisumma erityistavoite 2																				

¹⁴ Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

¹⁵ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoite/-tavoitteet...”

KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																	
------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenvedo

- Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi n¹⁶	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
--	--------------------------------	-----------------------	-----------------------	-----------------------	---	-----------------

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5							
Henkilöresurssit							
Muut hallintomenot							
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5, välisumma							

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät¹⁷							
Henkilöresurssit							
Muut hallintomenot							
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät, välisumma							

YHTEENSÄ							
-----------------	--	--	--	--	--	--	--

¹⁶ Vuosi n on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

¹⁷ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

arvio kokonaislukuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)
• Henkilöstötaulukkaan sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)					
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot)					
XX 01 01 02 (lähetykset)					
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)					
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)					
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)¹⁸					
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)					
XX 01 02 02 (lähetykset sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat ja kansalliset asiantuntijat)					
XX 01 04 yy ¹⁹	– päätoimipaikassa ²⁰				
	– lähetyksissä				
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)					
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)					
Muu budjettikohta (mikä?)					

¹⁸ CA= sopimussuhteiset toimihenkilöt; INT= vuokrahenkilöstö ("Intérimaire"); JED= "Jeune Expert en Délégation" (nuoremmat asiantuntijat lähetyksissä); LA= paikalliset toimihenkilöt; SNE = kansalliset asiantuntijat.

¹⁹ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

²⁰ Etenkin rakennerahastot, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) ja Euroopan kalatalousrahasto.

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	
Ulkopuolinen henkilöstö	

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

- Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.
- Ehdotus/aloite edellyttää rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät

- Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista²¹.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehyksen otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho / ulkopuolinen rahoituslähde								

²¹ Katso toimielinten sopimuksen 19 ja 24 kohta.

Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - vaikutukset omiin varoihin
 - vaikutukset sekalaisiin tuloihin

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ²²					...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
		vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 2	vuosi n + 3				
Momentti									

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

Selvitys tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmästä

²² Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.